

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **MOL Česká republika, s.r.o.**, se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2013, č. j. ČOI 66410/13/O100/2200/13/Hy/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 5. 2019, č. j. 57 A 112/2013 - 320,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2013, č. j. ČOI 66410/13/O100/2200/13/Hy/Št (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Plzeňského a Karlovarského ze dne 10. 5. 2013, č. j. ČOI 56198/13/2200, kterým byla žalobci uložena pokuta 1.500.000 Kč za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách). Změna výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně spočívala ve snížení pokuty na 1.400.000 Kč.

[2] Krajský soud v Plzni rozhodl v záhlaví označeným rozsudkem tak, že pokutu uloženou žalobkyni snížil na částku ve výši 500.000 Kč a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

[3] Dne 10. 7. 2019 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Dříve než o ní mohl kasační soud rozhodnout, vzala ji stěžovatelka zpět podáním ze dne 6. 8. 2019.

[4] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Jelikož projev vůle stěžovatelky, učiněný podáním ze dne 6. 8. 2019, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením a nemá zájem na jeho dalším pokračování, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu